

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΡΙΘ 23

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΘΙΚΗΝ

Δὲν σχετίζομεν τὸ ἄρθρον τοῦ ἀνὰ χειρας φύλλου πρὸς τὸ γνωστὸν δράμα τῆς ὁδοῦ ἁγ. Νικοδήμου καὶ τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου δημοσίαν αὐτοῦ ἀναπαράστασιν ἀπλῶς καὶ μόνον ἵνα μὴ καὶ ἡμεῖς ὑστερήσωμεν εἰς δημοσιογραφικὸν συγχρονισμόν. Ἄλλ' ἐμφανίζομεν αὐτὸ εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας ὡς μίαν τραγικὴν ἀφορμὴν, ὅπως διαπιστώσωμεν τίνας ἐξετάσεις ἔδωκε κατ' αὐτὸ εἰς τὴν ἠθικὴν ἢ σύγχρονος ἑλληνικὴ κοινωνία καὶ εἰς τίνας σκέψεις δέον ν' ἀγάγη τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων τούτων.

Διότι εἰς τὴν δίκην αὐτὴν, ὅπως ἀσυνειδήτως, ἀπροκλήτως καὶ ἀπροπαρασκευάως, ἤρθη ἢ αὐλαία, ὅπισθεν τῆς ὁποίας συνεκαλύπτετο μετὰ κόπου τὸ κοινωνικὸν μυστήριον, καὶ ἐνώπιον τῶν μυριάδων θεατῶν τῆς πανελληνίου πλατείας ἀπεκαλύφθησαν ἡ ζωὴ καὶ ἡ κίνησις καὶ αἱ σκέψεις καὶ τὰ αἰσθήματα καὶ αἱ ἔξεις καὶ οἱ λόγοι καὶ αἱ πράξεις πασῶν σχεδὸν τῶν βαθμίδων τῆς κοινωνικῆς κλίμακος ἀμφοτέρων τῶν φύλων πάσης ἡλικίας. Πατέρες καὶ μητέρες, καὶ τέκνα, σύζυγοι νόμιμοι καὶ παράνομοι, δικασταὶ ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ ἔνοργοι, κατήγοροι καὶ ὑπερασπισταί, θεάτρα καὶ κινηματογράφοι καὶ μαθηταὶ καὶ βιβλία διδακτικά, κυρία καὶ δεσποινίδες καὶ καλλιτέχναι καὶ ἠθοποιοὶ καὶ δημοσιογράφοι, πάντες οὗτοι παρήλασαν καὶ ὠμίλησαν εἴτε εἰς ἐπήκοον, εἴτε καὶ ἀφώνως, καὶ ἐγύμνωσαν ἐπ' ἀκροατηρίου τὸν ψυχικὸν καὶ τὸν ἠθικὸν τῶν κόσμων, καὶ δι' ὧσων ἤκουσε τὸ πανελλήνιον ἀκροατήριον ἐσχημάτισε μίαν ὠρισμένην

πεποιθήσιν περὶ τοῦ ποιοῦ τῶν ἐξετάσεων, τὰς ὁποίας ὑπέστη ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία, πεποιθήσιν ἀπείρως ἀσφαλεστέραν τῆς πεποιθήσεως, τὴν ὁποίαν ἐμόρφωσαν οἱ δικασταὶ ἀπὸ τῆς καθ' ὅλου ἀποδεικτικῆς διαδικασίας τοῦ ὑπ' ὄψιν δράματος.

Καὶ ἡ πεποιθήσις αὕτη εἶνε, ὅτι ἐσαλεύθησαν ἐπικινδύνως αἱ βάσεις καὶ τὰ θεμέλια τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς κοινωνίας, διότι, ἀπλούστατα, ἤρχισε διαλυομένη ἡ ἑλληνικὴ οἰκογένεια, διαβρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ σάρακος τῆς ἠθικῆς σήψεως. Ἡθικὴ δὲ σήψις ἄρχεται καὶ προχωρεῖ ἐκεῖ, ὅπου ἡ χωλαίνει, ἢ ἀποβαίνει ἄγνωστος ἡ θρησκευτικὴ ἀγωγή, ὅπου οἱ γονεῖς, καὶ πρὸ παντὸς ἡ μήτηρ, ἔσβεσαν τὴν λαμπάδα τῆς ἰδικῆς τῶν ἠθικῆς ὑποστάσεως, ἀπὸ τῆς ὁποίας μεταλαμπαδεύεται τὸ φῶς καὶ τὸ θάλπος εἰς τοὺς ἀπαλοὺς γόνους τῶν. Ὅταν ἡ κοινωνία ἔχη πρὸ αὐτῆς μειράκια-μαθητίσκους (διὰ νὰ περιορισθῶμεν εἰς μόνον τοῦτο), ἐπὶ τῶν χειλέων τῶν ὁποίων ὁ ἴουλος ἀκόμη δὲν ἦνθησε, διαθέτοντας ἑαυτοὺς καὶ τὰ καθ' ἑαυτοὺς κατὰ βούλησιν, ὑπὸ τὴν ἀδιαφορίαν ἢ τὴν ἄγνοιαν τῶν γεννητόρων, καὶ ὁμολογοῦντας κατὰ πρόσωπον μιᾶς ἐμβροντήτου μερίδος τῆς κοινωνίας, ὅτι ὁ πατὴρ οὐδεμίαν ἐπ' αὐτῶν ἐπιρροὴν ἄσκει, ἀντιλαμβάνεται, ὅτι εὐρίσκεται πρὸ φαινομένου σοβαρότατου, φαινομένου ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἐπιτρέπεται ἀμφιταλάντευσις.

Δὲν ὑπάρχει δ' ὄντως διὰ τὸ ἔθνος, δι' αὐτὴν τὴν Φυλὴν, ζήτημα σοβαρότερον τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὴν γενεὰν τῆς αὔριον. Αἱ κοινωνικαὶ ἡμῶν ἐξετάσεις ἀπεκάλυψαν εἰδε-

χθέστερον ἢ ποτε ὅ,τι πολλάκις ἐκ διαφορῶν ἀφορμῶν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ἐτονίζομεν, ὅτι ἐπ' ἐσχάτων τούτων τῶν χρόνων ἔλλοχεύουσι πλείστοι ἐχθροὶ λίαν ἐπικίνδυνοι εἰς ἄγχαντῶν νεαρῶν ἡμῶν βλαστῶν· ὅτι οὐ μόνον εἰς ἐκάστην γωνίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς πλατείας καὶ εἰς τὰς κεντρικώτερας τῶν ὁδῶν, ἔμπροσθεν καὶ αὐτῶν ἰῶν σχολείων, καὶ ἀπὸ μυριόμορφων ἐντύπων, μυριοὶ διάβολοι ψιθυρίζουν εἰς τὰ ὄτα τῶν μερακίων ἡμῶν καὶ τῶν κορασίδων πᾶσαν κακοήθειαν καὶ διαφθοράν· ὅτι οἱ γονεῖς ὀφείλουν νὰ παρακολουθοῦν τὰ διαβήματα τῶν μικρῶν των καὶ νὰ ἐξετάζουν συχνάκις καὶ αἰφνιδιαστικῶς τὸ περιεχόμενον τῶν σάκκων των· ὅτι πρέπει νὰ ἐπαγρυπνοῦν ἐπιτῶν ἐν τοῖς θεάτροις καὶ τοῖς κινηματογράφοις ἀκουσμάτων καὶ θεαμάτων καὶ νὰ μὴ ὀδηγοῦν τὰ ἀνήλικά των ὅπου αἰσχύνονται καὶ οἱ ἐνήλικες νὰ εἰσεέλθουν. Προχθὲς ἀκόμη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ τραγικωτάτου ἐν κινηματογράφῳ θανάτου τῶν παιδίων, δι' ἐκκλήσεως πρὸς τοὺς γονεῖς ἐπίστα τὴν προσοχὴν των εἰς τὰς ἀπειρους ἠθικὰς δολοφονίας, αἱ ὁποῖαι καθ' ἐκάστην τελοῦνται εἰς βάρους χιλιάδων ἀθῶων παιδίων διὰ τῶν θεαμάτων τῶν ἀνηθίκων. Ἐφ' ὅσον ὁμως αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι περὶ τῶν βλαστῶν των γονεῖς φωρῶνται τὸσον πεπωρωμένοι, ὥστε νὰ μὴ μάλασσονται καὶ νὰ μὴ φρονηματίζονται μηδὲ πρὸ τῆς θεᾶς τῶν πτωμάτων τῶν τέκνων των, νομίζομεν ὅτι ἡ ἐναπομείνασα, εὐτυχῶς, ὑγιῆς τῆς κοινωνίας μας μερίς, καὶ αὐτὸ τὸ Κράτος, ὀφείλουσι νὰ λάβωσι πάντα ἐκεῖνα τὰ μέτρα, δι' ὧν νὰ περιχαρακωθῆ καὶ ν' ἀσφαλισθῆ ἡ ἠθικὴ εὐρωστία τῆς φυλῆς, τῆς ὁποίας τὸ δι-αρκὲς μέλημα εἶνε καὶ δεόν νὰ εἶνε ἡ πάντοτε καλλιτέρα αὖριον.

Τὸ κρεῖττον ὁμως μέλλον τῆς νέας γενεᾶς, μέλλον ἰδεῶν καὶ αἰσθημάτων καὶ πράξεων εὐγενῶν καὶ εὐρώστων, μέλλον ἐγκρατές, σῶφρον καὶ νηφάλιον, μία μόνη δύναμις ἰσχύει

νὰ ἐξασφαλίσῃ : ἡ θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ διαπαιδαγώγησις τῆς νεολαίας. Ταύτης ἀμελουμένης, τὸ κακουργοδικεῖον θὰ ἀνοίξῃ καὶ αὐθις καὶ πολλάκις, διὰ νὰ θρηνησωμεν συμφορὰς ἀνεπανορθώτους πλέον.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΩΝ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	
9	{ Ἐωθινὸν Θ' Ἦχος Γ' Ἀποστ. ΚΑ' Κυρ. Ἀδελ. εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος... (Γαλ. 2,16—20) Ἐὐαγγ. Ζ' Κυρ. Λουκᾶ : Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄνθρωπος τις... (Λουκ. 8,41-56)
16	{ Ἐωθινὸν Ι' Ἦχος Δ' Ἀποστ. Ἀγ. Ματθαίου, (Α' Κορ. 4,9—16). Ἐὐαγγ. Ἀγίου Ματθαίου. (Ματθ. 9,9—13). Ἐωθινὸν ΙΑ' Ἦχος πλ. Α'
23	{ Ἀποστ. ΚΓ' Κυρ. Ἀδελ. ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν... (Ἐφεσ. 2,4—10). Ἐὐαγγ. Θ' Κυρ. Εἶπεν ὁ Κ. Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου... Ἐωθινὸν Α' Ἦχος πλ. Β'
30	{ Ἀποστ. Ἀγίου Ἀνδρέου (Α' Κορ. 4,9—15). Ἐὐαγγ. Ἀγίου Ἀνδρέου (Ἰωάνν. 1,35—52). Ἐωθινὸν Β' Ἦχος Βαρύς

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Ἡ συμπάθεια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

(Ἑορτὴ τοῦ Ἐὐαγγελιστοῦ Ματθαίου—16 Νοεμβρίου)

«Πορευθέντες μάθετε τί ἐστίν : ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσιάν· οὐ γὰρ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν» (Ματθ. 9,13).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.— Ἡ κατηγορηματικὴ αὕτη δήλωσις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς μεμφομένους αὐτὸν Φαρισαίους δὲν ἀποδεικνύει μόνον τὸ μέγα αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν ἁμαρτωλῶν ἐνδιαφέρον, ἀλλὰ καὶ ἐλέγχει ἐκείνους, οἵτινες, σεμνοτύπως θεωροῦντες ἑαυτοὺς ἠθικῶς ἀνωτέρους τῶν ἄλλων καὶ πλέον προωδευμένους εἰς τὸ στάδιον τῆς δικαιοσύνης, ἀποστρέφονται πάντα ὅπωςδήποτε ἀποκλίναντα τῆς εὐθείας ὁδοῦ, πάντα παραπλανηθέντα, καὶ πρὸς ἀνάδειξιν τῆς ἰδικῆς των ἀρετῆς κινουσι πάντα λίθον, ἵνα ἐκθέσωσι τὸν ἁμαρτήσαντα... Ὁ Ματθαῖος, τὸν ὁποῖον ὁ Χριστός, ὡς ἀνεγνώσθη ἐν τῷ σημερινῷ Ἐὐαγγελίῳ, ἐκάλεσεν ὡς μαθητὴν του, ἦτο τελῶνης τὸ ἐπάγγελμα, οἱ δὲ τελῶναι εἶχον φήμην κακὴν ἐπὶ ἁμαρτωλότητι... ἀλλ' ἡ φήμη αὕτη δὲν ὑπῆρθε κώλυμα διὰ τὴν κλήσιν του... Ἡ δὲ Ἰεραποστολικὴ του δρασιάς, ἡ συγγραφὴ τοῦ Ἐὐαγγελίου ἀπέδειξαν πόσον εἶναι ἀληθὲς τὸ Ἐὐαγγελικὸν ἐκεῖνο : *λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας*. ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.— Ἡ συμπάθεια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καταφαίνεται : Α' Ἐν τῷ γεγονότι τῆς ἐνανθρωπήσεως Β'. Ἐν τῇ διαρκείᾳ τῆς ἐπιγείου ζωῆς αὐτοῦ.

Γ'. Ἐν τοῖς πάθεσι καὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Ἐν τῷ γεγονότι τῆς ἐνανθρωπήσεως.

Εἶναι δόγμα τῆς ἀνωμότητος ἡμῶν πίστεως ὅτι τοῦ κακοῦ πληθύναντος ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ γενεᾷ ἐξ ἀφορμῆς τῆς παραβάσεως τῶν Πρωτοπλάστων καὶ τοῦ ἀνθρώπου κινδυνεύοντος ἐν τῷ πελάγει τῆς ἀμαρτίας, ὁ εὐσπλαγχνος Θεὸς ἀπέστειλεν, ὡς *Σωτήρα*, εἰς τὸν κόσμον τὸν Μονογενῆ αὐτοῦ Υἱόν. Ὅτι τὸ γεγονός τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον εἶναι ἀναποσπάστω· συνδεδεμένον πρὸς τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου. ὁμολογεῖ :

1.—Ὁ ἴδιος Χριστός: «οὐ γὰρ ἦλθον, εἶπεν, ἵνα κρῖνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον» (Ἰωάν. 12,47)· «οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλ' ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν».

2.—Μαρτυρεῖ ὁ θεσπέσιος Παῦλος: «Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σώσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ» (Αἴμ. 1,15).

3.—Ἐλέγχεται δι' αὐτῶν τούτων τῶν πραγμάτων: πόσοι ἐστιγματισμένοι ἀμαρτωλοὶ καὶ ἀμαρτωλαί, ὑπακούσαντες εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Χριστοῦ, ἔγιναν ἄγιοι ...

4.—Ὁ Χριστὸς ἔγινεν ἄνθρωπος καὶ δι' ἡμᾶς! Συναισθανόμεθα ἄρα γε ὁποίας εὐθύνας καὶ ὑποχρεώσεις συνεπάγεται τὸ γεγονός τοῦτο; Κατέλιπε τοὺς πατρικούς κόλπους, ἵνα ἐπαναφέρῃ ἡμᾶς εἰς τοὺς κόλπους τούτους... ἔγινε μικρὸς διὰ νὰ μᾶς κάμῃ μεγάλους... ἐταπεινώθη, ἵνα μᾶς ὑψώσῃ... Μᾶς καλεῖ εἰς τὰ ὑψηλά τῆς ἀρετῆς ἐπίπεδα πάντοτε... Ἄς ἀκολουθήσωμεν αὐτόν, ὡς τὸν ἠκολούθησεν ὁ Μαρθαῖος.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. — Ἐν τῇ διαρκείᾳ τῆς ἐπιγείου ζωῆς αὐτοῦ.

Δεικνύουσι τὴν πρὸς τοὺς ἀμαρτωλοὺς συμπάθειαν τοῦ Χριστοῦ :

1.—*Οἱ λόγοι του* : «οὐ χρειαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες, ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες... οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλ' ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν (Ματθ. 7, 12,13). Τίς δὲν ἐνθυμεῖται τὰς παραβολὰς τοῦ ἀσώτου υἱοῦ, τῆς ἀπολεσθείσης δραχμῆς, τοῦ ἀπωλοτότου προβάτου ;

2.—*Αἱ πράξεις του* : παρὰ τὴν κατάκρισιν καὶ κατακραυγὴν τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, ὁ Ἰησοῦς ἠγάπα τοὺς ἀμαρτωλοὺς : δὲν τοὺς ἀπεστρέφετο· ἀπ' ἐναντίας τοὺς ἠθέλει πλησίον του... «πολλοὶ τελῶναι καὶ ἀμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ». Τίς λησμονεῖ τὸν διάλογον αὐτοῦ μετὰ τῆς Σαμαρείτιδος ; τὴν συμπεριφορὰν αὐτοῦ πρὸς τὴν μοιχαλίδα ἐκείνην γυναῖκα, ἣν ἐζήτησαν νὰ λιθοβολήσωσι ; πρὸς τὴν Μαγδαληνὴν, πρὸς τὸν Ζακαῖον ; Μήπως δὲ ἡ κλήσις τοῦ Μαρθαίου, τελῶνου ὄντος, δὲν ἐξέθεσεν αὐτὸν εἰς τὴν Φαρισαϊκὴν ἐκμετάλλευσιν ; Καὶ τί ἄλλο δηλοῖ ἡ θλίψις αὐτοῦ διὰ τὴν γενεὰν τῆς Ἱερουσαλήμ... «ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ; .. (Ματθ. 23,37).

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ. — Ἐν τοῖς πάθεσι καὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ :

Τίς ἀμαρτία μεγαλύτερα καὶ τίνες ἀμαρτωλοὶ κα-

κοηδέστεροι τῶν κινήσαντων κατ' αὐτοῦ τὸν ἀμείλικτον διωγμόν ;... Καὶ ὁμοῦς ὁ Χριστὸς :

1.—Δὲν καταρᾶται αὐτούς... ἀλλὰ μὲ ἠρεμίαν πάντοτε καὶ ἀγαθωσύνην, μεστὴν συμπαθείας καὶ οἴκτου, συμπεριφέρεται πρὸς τοὺς διώκτας αὐτοῦ...

2.—Καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς φονεῖς του παρακαλεῖ ἀπὸ τοῦ σταυροῦ τὸν Πατέρα νὰ συγχωρήσῃ αὐτούς. «ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασιν τί ποιοῦσι».

3.—Καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ λεχθῇ ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ τρανώτατον δεῖγμα καὶ ἡ μεγίστη πρᾶξις συμπαθείας αὐτοῦ καὶ ἀγάπης πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς ;...

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—Τὸ παράδειγμα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Διδασκάλου χαράσσει δι' ἡμᾶς ἀπροκάλυπτον τὴν δεοντολογικὴν πορείαν ἐν ταῖς σχέσεσιν ἡμῶν πρὸς τὰ ἀμαρτωλότερα πλάσματα. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶναι ἀνάγκη νὰ λεχθῇ, εἶναι ὅτι ὁ Χριστὸς διὰ τῆς συναναστροφῆς πρὸς τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐζήτηε νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτοὺς εἰς τὴν εὐθειαν ὁδόν. Εἰς τὴν εὐγενῆ ταύτην πρόθεσιν καλεῖ ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ τὸ παράδειγμα. Ὁ Χριστὸς καὶ τῶρα ἀκόμη ἐξακολουθεῖ νὰ καλῇ πρὸς ἑαυτὸν κατὰ μυρίους τρόπους τοὺς δυσμοίρους ἀμαρτωλοὺς... Συντελοῦμεν ἄρα γε εἰς τὸ νὰ γίνηται ἀκουστὴ παρὰ τοῖς ἀμαρτωλοτέροις ἡ φωνὴ τοῦ Χριστοῦ ; Τί ἐπράξαμεν ἐπὶ σκοπῷ νὰ διευκολύνωμεν τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς τοῦ Χριστοῦ τὰς ἀγκάλας ; καὶ ἴσως, πρῶτα-πρῶτα, ἡμῶν τῶν ἰδίων ;

E. I. K.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ἐφιστάμεν ἀμέριστον τὴν προσοχὴν τῶν γονέων εἰς τὴν διὰ τοῦ τύπου δημοσιευθείσαν πρὸς αὐτοὺς σπουδαιοτάτην ἔκκλησιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν. Ἀναλογιζόμενοι τὴν μεγίστην εὐθύνην, τὴν ὁποίαν ὑπέχουσι διὰ τοὺς ἠθικούς θανάτους τῶσων ἀθῶων ὑπάρξεων εἰς τὰς αἰθούσας τῶν κακοήθων θεαμάτων, ὀφείλουσι νὰ ἀπαίτησωσι παρὰ τῆς Πολιτείας, νὰ συντρέξουν αὐτὴν καὶ νὰ συνεργασθῶσι μετ' αὐτῆς ὅπως ἀποτραπῇ ἡ προϋούσα ἀποσύνθεσις διὰ τῆς διαφθορᾶς τῶν ἀθῶων βλαστῶν των, τῆς ἠθικῆς βάσεως τῆς καλλιτέρας ἐθνικῆς αὔριου. Ἐπάρχουν τόσοι τρόποι καὶ τόσα μέσα παιδικῆς ἀναψυχῆς, ὥστε μόνον μία ἔφεσις πρὸς ἐκουσίαν παιδοκτουίαν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξηγήσῃ οἰανδῆποτε ὀλιγωρίαν.

§§ Λίαν συντελεστικὴ καὶ ἀρνητικῶς καὶ θετικῶς εἰς προστασίαν τῶν παιδῶν εἶναι ἡ πρότασις τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας περὶ ἰδρύσεως σχολικῶν κινήματογράφων. Διότι οὐ μόνον θὰ ἀποτρέπωνται οὗτοι ἀπὸ τῆς φοιτήσεως εἰς τὰ κοινὰ δημόσια θεάματα, ἀλλὰ καὶ θὰ μορφώνωνται παντοιοτρόπως διὰ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ταινιῶν, τῶν συνδυαζουσῶν τὸ

ἠθικόν, διδακτικόν καὶ ὠφέλιμον μετὰ τοῦ τερπνοῦ. Φρονούμεν, ὅμως, ὅτι ἡ διὰ τῶν διδασκάλων καὶ τῶν σχολικῶν λατρῶν δαφώτισις τῶν μαθητῶν περὶ τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐπιδράσεως τῶν διαφόρων θεαμάτων, ὡς παραγγέλλει δι' ἐγκυκλίου τὸ Ἐπουργεῖον πρὸς τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀρχάς, δὲν θὰ ἀποφέρῃ τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμποδίζεται διὰ νόμων ἢ εἰσοδος τῶν παίδων εἰς τὰ θεάματα.

§§ Τοῦτο ἀκρίβως σκοπεῖ ν' ἀναλάβῃ νεοσύστατος «Ἐταιρεία πρὸς προστασίαν τῶν παίδων», συγκροτούμενη κατ' αὐτὰς τῆ ἀξιωματικῆς πρωτοβουλίας τοῦ Καθηγ. τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γεωργιάδου. Ἡ Ἐταιρεία αὕτη θ' ἀποβλέπῃ ἰδίως «εἰς τὴν προστασίαν τῶν παίδων ἀπὸ τοῦς τόσους ἠθικοῦς κινδύνους ποὺ τοὺς ἀπειλοῦν, καὶ ἀπὸ τὴν διαφθοράν, ἡ ὁποία τόσον ἐπεξετάθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη». Οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Ἐταιρείαν θὰ ζητήσουν ἀπὸ τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς τοῦ Κράτους, ὅπως ἀνογνωρισθῇ αὕτη ὡς νομικὸν πρόσωπον καὶ ὅπως τῆ δοθῇ ἀρμοδιότης διὰ νὰ ἐπιβλέπῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ὑφισταμένων ἤδη νόμων καὶ διατάξεων περὶ προστασίας τῶν παίδων ἀπὸ τὰ ἀνήθικα θεάματα καὶ ἀναγνώσματα.

§§ Εἶνε γνωστὸν τὸ περιλάλητον ζήτημα τῶν ἐν Κων)πόλει «ἐγκατεστημένων» Ἑλλήνων, τοῦ ὁποίου τὴν λύσιν ἐξεκάλεσεν ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν. Καὶ ἔχομεν τὴν εἶδησιν, ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας ἀποκλίνει εἰς εὐνοϊκὴν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων τούτων ἀπόφασιν, οὐχὶ ἐκ δικαίας συμπαθείας πρὸς τὴν ἀναξιοπαθοῦσαν μειονότητα ταύτην, ἀλλ' ἐκ φόβου μήπως ἡ ἐπικράτησις τῆς Τουρκικῆς ἐπόψεως δημιουργήσῃ πρρηγούμενον δυσάρεστον καὶ διὰ τὴν τύχην τῶν ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου μειονοτήτων. Δὲν πιστεύομεν εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῆς εἰδήσεως. Ἄλλ' ἐὰν τοιαῦται ἀρχαὶ κρατῶσι καὶ εἰς τὸ μόνον ἠθικὸν πιστευόμενον διεθνὲς τοῦτο σῶμα, φοβούμεθα μήπως τοῦτο ἰδρῦθῃ διὰ μόνους τοὺς ἰσχυροὺς καὶ τοὺς μεγάλους.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς Παρασκευῆς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνήλθεν εἰς τελευταίαν συνεδρίαν τῆς τακτικῆς αὐτῆς συνελεύσεως, ἧς αἱ πράξεις καὶ ἀποφάσεις δημοσιευθήσονται ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ».

—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος προβάσα εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν χρευσουσῶν ἀρχιερατικῶν ἐδρῶν ἐξελέξατο Μητροπολίτας Ἀργολίδος τὸν τέως Ἐπίσκοπον Ταλαντίου, Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος τὸν ἀρχιμ.

Ἰεζεκιὴλ Βελανιδιώτην, βοηθὸς δ' Ἐπισκόπους τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν τὸν ἀρχιμ. Θεόκλητον Παναγιωτόπουλον ὡς Ἐπίσκοπον Σταυρουπόλεως καὶ τὸν ἀρχιμ. Ἀνθιμὸν Τσάτσον ὡς Ἐπίσκοπον Βρεσθῆνης. Τοῦ Θεσσαλιώτιδος καὶ τῶν δύο Ἐπισκόπων ἐγένετο σήμερον ἡ χειροτονία.

— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἤρξαντο αἱ λαϊκαὶ καὶ κοινωνικαὶ διαλέξεις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κατὰ Πέμπτην ἐν αἰθούσῃ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἀπὸ δὲ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ἀρχονται καὶ ἐν Πειραιεῖ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς «Ἀγάπης» καὶ ἐν τῇ τοῦ Διδασκαλείου θηλέων.

— Ἐν Κεφαλληνίᾳ ἀπεσδήμησε πρὸς Κύριον ὁ εὐλαβ. ἱερεὺς τῆς Κοινότητος Τζανάτων Ἡρακλείου Κεφαλληνίας Γεράσιμος Γεωργιάτος ἢ Καμπίτσας. Ὁ μεταστὰς ἐκηδεύθη ἐν μέσῳ γενικῆς συγκινήσεως.

— Διὰ Διατάγματος, ἐκδοθέντος ἐν Ὑδρᾷ τῇ 16ῃ Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., διορίζεται ὁ ἱεροδιάκονος Ἰωάννης Μακρόπουλος ὡς ἱεροκήρυξ παρὰ τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει Κορινθίας.

— Διὰ πράξεως ὑπ' ἀριθμ. 123869 τοῦ Ἐπουργοῦ τῆς Γεωργίας διορίσθη πενταμελὲς Μικτὸν Συμβούλιον, διὰ τὴν τέως Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπαρχίαν Δαρδανελλίων καὶ Λαμψάκου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου τῆς ἐπαρχίας ταύτης κ. Κυρίλλου, μετ' ἔδραν τὰς Ἀθήνας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐξέλεξε Μητροπολίτην Ἰμβρου τὸν ἐπίσκοπον Κωνσταντίας κ. Ἰωάννην, Γιανιτσῶν τὸν σεβ. Ἡλιουπόλεως κ. Σμάρραγον καὶ Ἐλασσῶνος τὸν Μητροπολίτην Κρήνης κ. Καλλίνικον, τὸν δὲ τέως Ἐλασσῶνος κ. Εἰρηναῖον ἀποκατέστησεν εἰς τὴν παλαιὰν αὐτοῦ Μητροπόλιν Δαρδανελλίων, τοῦ τέως Δαρδανελλίων κ. Κυρίλλου μετατεθέντος εἰς τὴν Μητροπόλιν Νιγρίτης.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Καθ' ἃ γράφει ὁ «Πάνταινος», ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, κληθεὶς ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων «ἐπὶ συζητήσει ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων», μετέβη εἰς Ἱεροσόλυμα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Κατ' ἀναγραφείσαν ἐν τῇ «Πολιτείᾳ» Ἀθηνῶν εἰδήσιν ἐκ Ρώμης, ἐπιτροπὴ Ἀγιοταφιτῶν, ἀφικνουμένη εἰς Ρώμην, θὰ ἀπονεύμῃ εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Ἰταλίας καὶ τὸν κ. Μουσουλίνην τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Παναγίου Τάφου.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΣΙΝΑΙ.

Παραπεδιμῶν ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τινων ἡμερῶν ὁ

Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Σινά κ. Πορφύριος.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Δι' Ἐγκυκλίου αὐτοῦ ὁ Ἐπίσκοπος Στρασβούργου συνιστᾷ εἰς τὸ ποιμνιον αὐτοῦ νὰ ἀπέχῃται τῆς ἀναγνώσεως παντὸς βιβλίου, ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ, ἅτινα 1) προσπαθοῦσι νὰ προσβάλλωσι τὴν θρησκείαν καὶ τὰ κατὰ ἥθη· 2) ὑποστηρίζουσι πλάνας καταδικασθείσας ὑπὸ τῆς Ἁγίας Ἐδρας, ὑστεροῦσιν εἰς σεβασμὸν πρὸς τὴν θεῖαν λατρείαν, προσπαθοῦσι νὰ καταστρέψωσι τὴν ἐκκλησιαστικὴν πειθαρχίαν, νὰ ὑβρίζωσι τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ Κλήρου καὶ τῶν θρησκευτικῶν πραγμάτων ἐν γένει· 3) ποιοῦνται ἔργον αὐτῶν τὸ πραγματεύεσθαι, διηγείσθαι ἢ διδάσκειν πράγματα προσβάλλοντα τὴν δημοσίαν αἰδῶ καὶ τείνοντα εἰς τὴν φιληδονίαν. Οὕτω διὰ τῆς εἰρημῆνης Ἐγκυκλίου ἀπαγορεύεται ἡ ἀνάγνωσις ἐφημερίδων, εἰκονογραφημάτων καὶ δημοσιεύσεων πορνογραφικῶν ἢ ἀνηθικῶν κομμουνιστικῶν καὶ σοσιαλιστικῶν καὶ ἀντικληρικῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν ἐν γένει εἰσηγουμένων σκέψεις καὶ ἰδέας ἀντιθέτους πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τοὺς κατὰ τόπον Ἐφημερίους ἀνατίθεται διὰ τῆς Ἐγκυκλίου ταύτης ἡ φροντίς νὰ διαφωτίξωσι καταλλήλως τοὺς πιστοὺς περὶ τοῦ κινδύνου καὶ τῆς βλάβης τῆς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἀπηγορευμένων ἀναγνωσμάτων προσγινομένης.

— Δι' Ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς Ἀρχιεπισκόπους καὶ Ἐπισκόπους τῆς Ἰταλίας, ὁ Καρδινάλιος Γκάσπαρι συμβουλεύει τὸν Κλήρον νὰ διατελῇ ξένος πρὸς τὴν πολιτικὴν διαμάχην, ἵνα διατηρῆται οὕτως ἡ Ἐκκλησία ἔξω πάσης προσβολῆς καὶ προτρέπει τὸν Κλήρον νὰ ἐργάζεται μόνον ἐπὶ πνευματικοῦ πεδίου.

— Κατὰ τὸ «La Croix», ὁ Πάπας, ἀναγνωρίζων ὅτι οἱ Μουσουλμᾶνοι δὲν εἶναι ἀνεπίδεκτοι ἐκχριστιανίσεως, ἐφ' ὅσον τοῦ Χριστοῦ τὸ αἷμα ἐχύθη ὑπὲρ πάντων, ἐξ ἄλλου ὅμως πεπεισμένος ὅτι προαπατεῖται εἰδικῆ διὰ τὴν παρὰ Μουσουλμάνοις Ἱεραποστολὴν μόρφωσις, ἔδρυσεν νέαν ἔδραν εἰς τὸ Ποντιφικὸν Ἀνατολικὸν Πανεπιστήμιον (Institut Pontifical oriental), ἐν ἧ θὰ διδάσκωνται οἱ Ἰσλαμικοὶ θεσμοί, θὰ γίνωνται δ' αἱ δέουσαι Ἱεραποστολικαὶ ἀσκήσεις. Ὁ Πάπας διώρισεν εἰς τὴν ἔδραν ταύτην καθηγητὴν τὸν ἐκ Μωαμεθανῶν προσήλυτον ἱερέα Michel d' Herbigny.

— Ἐξ ἀφορμῆς ἀναγραφείσης ἐν τῷ τύπῳ εἰδήσεως ὅτι ἀρτιπαγὲς ἐν Ρώμῃ πολιτικὸν κόμμα ἔχει τὸ κέντρον αὐτοῦ εἰς τὸ Βατικανόν, τὸ «Osservatore

Romano», ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Βατικανοῦ, δημοσιεύει ἀνακοινωθὲν τῆς Ἁγίας Ἐδρας, καθ' ἣ ἡ Ἁγία Ἐδρα ἔχεται πάντοτε τῆς ἀρχῆς νὰ τελεῖ ἐκτὸς καὶ ὑπεράνω τῶν πολιτικῶν μερίδων,

— Πάντες οἱ Γάλλοι Ἐπίσκοποι δι' ἐπιστολῶν αὐτῶν, δημοσιευομένων ἐν τῷ τύπῳ, ἐπιδοκιμάζουσι καὶ προσχωροῦσι πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιστολῆς τῶν Καρδινάλιων πρὸς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν. Πρὸς τὸ διάβημα τοῦτο τῶν Καρδινάλιων ὁ Γαλλικὸς Τύπος ἔστρεψε βαθὺ ἐνδιαφέρον.

— Διὰ μακροῦ ἀνακοινωθέντος αὐτοῦ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Bordeaux ἀνασκευάζει καθ' ὅλα τὰ σημεῖα τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Herriot πρὸς τοὺς Γάλλους Καρδινάλιους.

— Κατὰ πληροφορίας τῆς ἐν Μακάρακα τῆς Δαλματίας ἐκδιδομένης «Nova Revija», ἀρχομένου τοῦ τρίτου δεκαήμερου τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου, συνεκροτήθη ἐν Djakovo τῆς Γιουγκοσλαβίας διάσκεψις τῶν δυτικῶν δόγματος ἐπισκόπων ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, παρόντων καὶ διαφόρων ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν προσώπων. Κατὰ τὴν διάσκεψιν ταύτην συνεζητήθησαν διάφορα ζητήματα σχετικὰ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τοὺς πιστοὺς, ἐν οἷς καὶ τὸ περὶ σχέσεως Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ ἀπευθύνωσιν ὑπόμνημα πρὸς τὸν Ἐπιτροπὸν τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, διὰ τὸ γνωστὸν Νομοσχέδιον περὶ τῶν σχολῶν, καὶ νὰ ἀπαιτήσωσιν ὅπως οἱ καθηγηταὶ τῶν θρησκευτικῶν μὴ ἀπολύωνται τῆς ὑπηρεσίας ἄνευ τῆς προτέρας συγκαταθέσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς. Ἐπίσης ἀπεφασίσθη νὰ προβῶσιν εἰς διαβήματα παρὰ τῷ Ἐπιτροπῷ τῶν Θρησκευμάτων πρὸς ἐπιτάχυνσιν τοῦ διακονισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου. Εἰς τὸν Ἐπιτροπὸν τῶν Ἐσωτερικῶν θὰ ὑποβάλωσιν ἐκ νέου πρὸς ἔγκρισιν τὸν Κανονισμὸν τῆς Ἐταιρίας τοῦ «Χριστιανικοῦ Σχολείου», θὰ ἀρχίσωσι δὲ ἀκολούθως νὰ ὀργανώσωσι τοὺς πιστοὺς διὰ τὴν πάλιν κατὰ τοῦ Σχολείου τῆς Ἀθείας. Θὰ προσπαθήσωσιν οἱ Ἐπίσκοποι νὰ ἐπιτύχωσι τὴν καθ' ἅπαν τὸ Κράτος ὁμοιόμορφον διοίκησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ τὴν θεώρησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν λογαριασμῶν. Πρὸς τὸν ὑπ' αὐτοὺς Κλήρον, οἱ Ἐπίσκοποι θὰ ἐκδώσωσι κοινὴν ἐπιστολήν, ἀναφερομένην εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν πειθαρχίαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ARMENIAS

Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἐτοματζίν, ἔδρας τοῦ Ἀρμενίου Πατριάρχου, πλεῖστοι Ἀρμένιοι, ἀσπασθέντες τὰ δόγματα τοῦ Μπολσεβικισμοῦ, προβαίνουν μετὰ ζέσεως εἰς διαφόρους παραβιάσεις τῆς θρησκείας τῶν

πατέρων των. Ὁ Πατριάρχης ἐτέθη ὑπὸ ἐπίβλεψιν, πολλαὶ ἐκκλησίαι ἐκλείσθησαν καὶ ἄλλαι ἐπετάχθησαν πρὸς χρησιμοποίησιν αὐτῶν ὡς κινηματογραφικῶν καὶ θεατρικῶν κέντρων.

— Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἐριβάν τῆς Ἀρμενίας, ὁ Ἀρμένιος Ἐπίσκοπος Ἄσωτ ἀπεφάσισε νὰ ἀποσπασθῇ τῆς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, καὶ νὰ σχηματίσῃ κλάδον τῆς λεγομένης «Ζώσης Ἐκκλησίας τῆς Μόσχας». Τὸ κίνημα τοῦ ἐπισκόπου φέρεται ὡς λαβὸν σοβαρὰς διαστάσεις.

— Ἀνακοινούται ἐκ Βερολίνου ὅτι διεξάγονται συνεννοήσεις περὶ τῆς εἰς τὸ μέλλον ἔδρας τοῦ Ἀρμενικοῦ Πατριαρχείου, εἴαν, δηλαδή, θὰ παραμείνῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἢ θὰ μετατεθῇ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Περὶ τούτου θὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη καὶ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

ΙΟΥΔΑΪΣΜΟΣ

Ἐν τῇ «Νέα Σιών» Ἱεροσολύμων ἀναγράφεται νέα τις θεωρία περὶ τῆς καταγωγῆς τῶν σημερινῶν Ἑβραίων, ἐξενεχθεῖσα ἐσχάτως ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ὑπὸ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Τ. Σ. Μπωσιὰν Γουίλλιαμς. Κατὰ τὴν θεωρίαν ταύτην, οἱ σημερινοὶ Ἑβραῖοι δὲν εἶναι ἀπόγονοι τῶν βιβλικῶν «τέκνων τοῦ Ἰσραήλ», ἀλλ' ἀπόγονοι τῶν Τσαζάρ, λαοῦ Μογγολικοῦ, προσχωρήσαντος εἰς τὸν Ἰουδαϊσμὸν κατὰ τὸν Θ' μ.Χ. αἰῶνα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐν ἐσχάτως ἐκδοθέντι πονήματι αὐτοῦ ὁ Ἀμερικανὸς δόκτωρ Hume μετὰ μακροχρονίους ἐρεῦνας παρέχει τὰ ἀκόλουθα στατιστικὰ πορίσματα τῶν ἐν τῷ κόσμῳ κυριωτάτων θρησκειῶν. Κατὰ ταῦτα, τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ὁ Χριστιανισμὸς, ἀριθμῶν 557.000.000, ἀκολουθεῖ ὁ Κομφουκιανισμὸς μὲ 250 ἑκατομ., ἔπεται ὁ Ἰσλαμισμὸς μὲ 230 ἑκατομ., οἱ Ἰνδοὶ ἀριθμοῦσι 217 ἑκ. καὶ οἱ Βουδδισταὶ 137. Τὸ πλέον δὲ ἀριθμῶν θρησκειῶν κατὰ τὸν ἐν λόγῳ Ἀμερικανόν, εἶναι ὁ παρσισμὸς (Ζωροάστρου) μὲ 100.000 πιστοῦς.

— Ὑπολογίζεται ὅτι ἀπὸ τοῦ τέρατος τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου προσῆλθον εἰς τὸν Χριστιανισμὸν ἐν Οὐγγαρῇ 16.000 Ἰσραηλίται.

— Κατ' ἀκριβῆ στατιστικὴν, ἀρτίως ἐν Ἀμερικανικῇ ἐφημερίδι δημοσιευθεῖσαν περὶ τῆς θέσεως τοῦ Ἰαπωνικοῦ Χριστιανισμοῦ, ὑπάρχουσιν ἐν Ἰαπωνίᾳ: 54 ἑταιρίαι θρησκευτικῶν Κηρυγμάτων· 1594 ἱεραπόστολοι· 4667 ἰθαγενεῖς πάστορες· 273 ἐκκλησίαι πρωτεύουσαι· 2519 ἐκκλησίαι δευτερεύουσαι· 1615 ἐνορίαι· 191.341 πιστοὶ (350.000 εἴαν ὑπολογισθῶσι καὶ οἱ δυτικοῦ δόγματος). Ἦτοι κατὰ μέσον ὄρον

ἀναλογοῦσι 5 Χριστιανοὶ ἐπὶ 1000 κατοίκων ἐν Ἰαπωνίᾳ.

— Κατὰ τὴν «Christliche Welt» οἱ σοσιαλισταὶ καὶ οἱ κομμουνισταὶ προϋέβαιναν ἐσχάτως νὰ μετατραπῇ ἢ ἐν τῇ Πανεπιστημιακῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς Ἰέννης ἔδρα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας εἰς ἔδραν τῆς ἱστορίας τῶν θρησκειῶν, ἧτις θὰ προσητάτο εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολήν. Κατὰ τὴν γενομένην ψηφοφορίαν, ἐπελθούσης ἰσοψηφίας καὶ τοῦ Προέδρου κηρυχθέντος ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ καθεστώτος, ἢ ἐν λόγῳ μεταβολῆ δὲν ἐγένετο.

NEA BIBLIA

— **Π. Ι. Μπρατσιώτου.** Ἡ γυνὴ ἐν τῇ ἱερᾷ Βίβλῳ. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1923. Ὁ σ., λαμβάνων ἀφορμὴν καὶ ἐκ τῆς παρ' ἡμῖν φεμινιστικῆς κινήσεως, προβάλλει πᾶν σκοπίμως καὶ ἐπικαίρως τὴν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γραφῇ θέσιν τῆς γυναικός· ἐμφανίζει ἡμῖν τὸ ἐν τῇ Βίβλῳ διατυπούμενον ἰδεῶδες τῆς γυναικείας ἀρετῆς καὶ παρουσιάζει τινὰς ἐκ τῶν μᾶλλον ὑπερόχων βιβλικῶν γυναικείων μορφῶν. Καὶ ἡ σπουδαιότης τοῦ θέματος καὶ ἡ γνωστὴ ἤδη τοῦ συγγραφέως ἐπιμέλεια ἐπιβάλλουσι τὴν μελέτην τοῦ ἔργου τούτου ὑπὸ παντὸς ἐνδιαφερομένου περὶ τῆς συγχρόνου φεμινιστικῆς κινήσεως.

— **Νεοκλέους Καζάζη,** Προέδρου τῆς Ἑταιρείας «Ὁ Ἑλληνισμὸς». Ἡ Νέα Ἑλλὰς καὶ ἡ νέα Ἰταλία. Ἐν Ἀθήναις 1924. Ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ δημοσιεύονται ἀποκαλύψεις περὶ τῆς Ἰταλικῆς πολιτικῆς ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν Παλιγγενεσίας μέχρι σήμερον. Καταδεικνύει δὲ ὁ σ. τὴν πολιτικὴν ταύτην, φιλοδοξοῦσαν νὰ ἐπαναλάβῃ, ὡς γράφει, τὴν βουλμίαν τῆς ἀρχαίας Ρώμης καὶ τῶν μεσαιωνικῶν Πολιτειῶν τῆς Φλωρεντίας, τῆς Βενετίας καὶ τῆς Γενούης.

— **Μιλτιάδου Ἀνν. Καβαλλιεράτου,** Πληρεξουσίου Κεφαλληνίας. Ἀγορεύσεις ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν Νομοσχεδίων. Ἐν Ἀθήναις 1924. Μετὰ πατριωτισμοῦ ἐνθουσιώδους καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὁ ἀγορητὴς καταπολεμεῖ τὰς τάσεις τῶν δημοτικιστῶν καὶ ἐξορκίζει τὴν Συνέλευσιν νὰ καταψηφίσῃ τὰ ὑπὲρ τῆς δημοτιστικῆς γλώσσης νομοσχέδια, χαρακτηρίζων αὐτὰ ὡς ἀντεθνικά. Εἶνε ἀξιοσημεῖωτος ἢ διὰ τῶν ἀγορεύσεων τοῦ εἰρημένου πληρεξουσίου διαφαινομένη εὐλάβεια πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν θρησκείαν.

— **Ἀναστασίου Γεωργούλη.** Μικρὸν Κυριακοδρόμιον, τεῦχος α' 1923, τεῦχος β' 1924. Τὸ μικρὸν Κυριακοδρόμιον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ σειρᾶς πρακτικῶν ὁμιλιῶν εἰς τὰ Κυριακὰ Ἀποστολικὰ καὶ

Ευαγγελικά ἀναγνώσματα. Παρέχεται ἐρμηνεία αὐτῶν καὶ συνάγονται ἐξ ἑκάστου στίχου καὶ ἐκ τοῦ συνόλου τῆς περικοπῆς ἠθικὰ συμπεράσματα, εἰς γλῶσσαν ἀπλῆν καὶ εὐληπτον. Ὡς τοιοῦτον τὸ μῆκρον Κυριακοδρομίον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγὸς πρὸς τὴν χριστιανικὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἀρετὴν. Ἐκαστον τεῦχος τιμᾶται δραχ. 10.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Σίφῳ Ἱερᾶς Μονῆς Βρύσεως προκηρῦσσει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως ἕνα βουν ἀροτῆρα. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Ἀπολλωνίᾳ ἐνώπιον τοῦ συμβουλευογράφου Σίφνου τῇ Κυριακῇ 16ῃ Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ὥρα 10-12 π. μ. Τὰ ἔξοδα πάντα ὡς καὶ τὰ τῆς δημοσιεύσεως βαρύνουσι τὸν πλειοδότην. Πρώτη προσφορὰ δρίζεται 2000 δραχμαί. Ἐν Σίφῳ τῇ 22ᾳ Ὀκτωβρίου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχιμ. Γ. Καλαράκις Ἀρχιμ. Ἀνθιμος Σιγάλας.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγάθωνος Φθιώτιδος προκηρῦσσει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν, ἐνεργηθησομένην ἐν Ὑπάτῃ τῇ 16ῃ Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέρα Κυριακῇ καὶ ὥρα 10 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβουλευογράφου Γεωργ. Καπαρίου, ἡ πενταετῆς ἐνοικίαις τοῦ κτήματος «Λιόσκοβον» ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς υπ' ἀριθ. 96. ἐ. ἔ. διακηρύξεως. Ὡς πρώτη προσφορὰ ἐτησίου μισθώματος δρίζεται τὸ ποσὸν δραχμῶν τριῶν χιλιάδων πεντακοσίων (3,500) καὶ πεντακοσίων ὀκτῶν κοιτῆς. — Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ἀγάθωνος 20 Ὀκτωβρίου 1924 τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχιμ. Καλλίνικος Παπαδόπουλος, Χρυσόστομος Καλαντζῆς, Δανιὴλ Τσιώρης.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζερμπίτης διακηρῦττει, ὅτι, δοθείσης μείζονος προσφορᾶς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ χωρίῳ Καμινίων τεμαχίων τῶν τελευταίων πλειοδοτῶν 1) Εὐανθίας συζ. Κ. Βρέτου. 2) Ἐλένης χήρας Ἰωάν. Βορβῆ. 3) Ἡλία Β. Θεοφιλοπούλου, καὶ 4) Γεωργίου Π. Σταμέλου, ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία τὴν 9ην Νοεμβρίου, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ., συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς ἡμῶν διακηρύξεως. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ζερμπίτης τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1924 Ὁ Ἡγούμενος Ἀρχιμ. Διονύσιος Μινόπετρος.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπεία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀμαρουσίου «ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» προκηρῦσσει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν, ἐνεργηθησομένην τὴν 2αν Νοεμβρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 τῆς μ., ἐν τῇ κεντρικῇ Πλατεῖᾳ Ἀμαρουσίου, ἡ κατασκευὴ ὀσπεδοθήκης ἐν τῷ Νέῳ Νεκροταφείῳ Ἀμαρουσίου. — Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν τοῦ σχεδίου καὶ τῶν ὄρων ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ αὐτοῦ Ναοῦ 10-12 τῆς μ. καθ' ἑκάστην. Ὁ Διευθυντῆς τῆς Ἐπιτροπείας Νικόλ. Κουτσούκος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Κοζίτης (Ναυπακτίας) διακηρῦττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν πενταετῆ ἐνοικίαις τῶν κτημάτων «Μαλαθούνα», «Βαρένου», «Πενταγιῶν Δωρίδος», «Γαλατᾶ Μεσολογγίου», Πωκίτης» καὶ «Τερπίτης». Ἡ δημοπρασία γενήσεται τὴν 2 Νοεμβρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Πλατάνῳ Ναυπακτίας ἐνώπιον τοῦ Συμβουλευογράφου Προσχίου καὶ συμφώνως τοῖς ὅροις συγγραφῆς τοῖς καταθεθεμένοις ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ Προσχίου. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, Ἀρχιμ. Θεόφ. Θεοφανόπουλος, Ἱερομ. Ἡσαίας Παπαγεωργίου, μοναχὸς Κωνσταντῖος Ζησιμόπουλος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Ἀθανασίου διακηρῦττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν, ἐνεργηθησομένην ἐν Μαξείκοις καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ, κατὰ τὴν 19ην, 26ην 8βρίου 1924 καὶ 2 Νοεμβρίου 1924, ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς Κυριακὰς καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἔξαιτοῦς μισθώσεως, οἱ ἐξῆς ἀγροὶ ξηρικοὶ τῆς Μονῆς Ἀγίου Ἀθανασίου, εἰς τὰς θέσεις Ἀνω Καλάκι ἢ Λάζοις 2) Βαθυὰ λάκκα 3) Κοσίτιν 4) Πετρωτοῦ 5) Λάζια 6) Καρίτσι, κείμενοι κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς Μονῆς ταύτης συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς σχετικῆς διακηρύξεως, εὐρισκομένης ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς καὶ ἐνθα οἱ βουλόμενοι δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἀγίου Ἀθανασίου Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀμβρόσιος Παπαρηγόπουλος, Ἀγαθὰγγελος Ψαρούλης, Ἀνδρόνικος Ρηγόπουλος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Σπάρτῃ τῆς Λακεδαιμόνος Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, προκηρῦσσει ὅτι ἐκτίθενται εἰς ἐκούσιον πλειστηριασμὸν ἐκποίησεως τὰ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς Κοινοτήτος «Θεολόγου» κείμενα σποραδικῶς κτήματα τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς, ὡς καὶ τὰ ἐν τῇ θέσει «Ἀχαγιά» ὀρίου Καλυβίων, τῆς ἄνω Κοινοτήτος κείμενα τοιαῦτα. Ἐπίσης τὰ ἐν τῇ θέσει «Ποταμιά», τοῦ ὀρίου Βασσαρά τέως δήμου Οἰνοῦντος κείμενα ἐλαιοπερίβλα τῆς Μονῆς. Ἐπίσης τὸ ἐν τῇ θέσει «Καυκάλα» τοῦ ὀρίου Χρυσάφης τέως δήμου Θεραπνῶν κείμενον κτήμα τῆς Μονῆς, ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς σχετικῆς ἀρχικῆς διακηρύξεως. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται κατὰ τὴν 9ην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλευογράφου Σπάρτης Ἰωάννου Κατσίχτου, καὶ ἀντιπροσώπων τῆς τε Μητροπόλεως καὶ τῆς Μονῆς, 10—12 π. μ. Οἱ θέλοντες νὰ συναγωνισθῶσιν εἰς τὸν προκείμενον συναγωνισμὸν ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Μονῆς δώδεκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20)00 εἴτε εἰς γραμματίον καταθέσεως, εἴτε εἰς μετρητὰ, λόγῳ ἐγγυοδοσίας, καὶ ἀξίωσιν ἐγγυητῆν. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1924 Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ὁ Ἡγούμενος Παντελ. Τουτούλης, οἱ Σύμβουλοι Μακάριος Σπανόπουλος Ἱερομ. Γεράσιμος Λαούδης.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Προδρόμου Βεροίας διακηρύττει, ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν (10) δέκα αἶγες ἐκ τοῦ Μονυδρίου «Μουτσάλης». Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Κοκκόβηνωπιον τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κοινότητος Κοκκόβης τῇ 20ῃ Νοεμβρίου ἐ.ἔ., ἡμέρα Πέμπτη καὶ ὥρα 10η π. μ.. Ἐν Βεροίᾳ τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1924 Ὁ Ἡγούμενος Ἱ. Μονῆς Προδρόμου κ. α. α. ὁ Ἀρχιερ. ἐπίτροπος Π' Θεόφιλος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ὀλυμπιώσεως προκηρῦσσει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν, πρὸς μονοστῆ ἐνοικίαν, ὃ ἐν Βουβάλα κείμενος ὑδρομύλος τῆς Μονῆς, γενησομένην τὴν 27ην ὁκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἐλασσῶνος, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10—12 συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ταυταριθμοῦ διακηρύξεως κατατεθειμένης ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Κοινότητος. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ὀλυμπιώσεως τῇ 21—10—1924 Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχ. Θεοφάνης Παπαδόπουλος Ἀρχ. Νεόφυτος Σάρρος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, κειμένης ἐν τῇ κοινότητι Βασσαρᾶ, προκηρῦσσει, ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως κτήματα τῆς Μονῆς Ἀγ. Ἀναργύρων ἐνεργηθσομένην διὰ τὰ ἐν Βασσαρᾶ—Βεροίῶν τὴν 2 Ν)βρίου, διὰ τὰ ἐν Χρυσάφῃ τὴν 6ην Ν)βρίου, διὰ δὲ τὰ ἐν Ζουπαίνῃ τὴν 16ην Ν)βρίου 1924, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π.μ., ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων συμβολαιογράφων ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως κατατεθειμένης ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς, τῷ γραφείῳ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος. Κατατέρα τιμὴ ὠρίσθη παρὰ τῶν ἐμπειρογνομῶνων δι' ὅλα τὰ κτήματα δραχμαὶ 142090. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως κατατεθειμένης εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μ. καὶ Λακεδαιμόνος καὶ τὸ γραφεῖον τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἀγ. Ἀναργύρων τῇ 15 Ν)βρίου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ὁ Ἡγούμενος Ἀρχ. Γεράσιμος Πετράκης, οἱ Σύμβουλοι Χρῦσανθος Ψυχονίδης Γεννάδιος Μαλάμης.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Αἰγίνῃ Ἱερᾶς Μονῆς «Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου» τῆς Χρυσολοιτίας. Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν χίλια ὀκτάδες (1000) ὀητίνης ἐφστεινῆς ἐσοδείας ἀρίστης ποιότητος, ἐκ τῶν ἐν τῷ χωρίῳ Μεσαργῶ τῆς Αἰγίνης πευκοδένδρων τῆς Μονῆς, κατὰ τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ἀναφερομένους ἐν τῇ διακηρύξει αὐτῆς, κατατεθειμένη ἐν τῷ ἐν Αἰγίνῃ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῇ πόλει Αἰγίνης εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν (ἔξωθι καφεναείου Χρήστου Καραγιάννη, ἐνώπιον ἀντιπροσώπου ἡμῶν καὶ τοῦ Συμβολαιογράφου Αἰγίνης Στυλιανοῦ Ζωγράφου τῇ 2 Νοεμ-

βρίου 1924, ἡμέρα Κυριακὴ, καὶ ὥραν 10—12 π.μ. Πρῶτη προσφορὰ δρίζεται δραχμαὶ τρεῖς (3) ἐκάστην ὀκτὼν συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ φόρου. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Αἰγίνης τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1924 Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Λαυρέντιος Μακιλάκος Ἀρχ. Γεράσιμος Μαρκιανόπουλος Νικηφόρος Μπέλης Μοναχός.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Προδρόμου Βεροίας διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν (20) εἴκοσι αἶγες τὴν 25ην Νοεμβρίου ἐ.ἔ., ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10ην π. μ. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Βεροίᾳ, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Γεωρ. Μανωλίδου. Ἐν Βεροίᾳ τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1924 Ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Προδρόμου κ. α. α. ὁ Ἀρχιερ. ἐπίτροπος Π' Θεόφιλος.

Ὁ ἀντιπροσωπεύων προσωρινῶς τὸ Μονύδιον Μεταμορφώσεως (Μουτσάλης) Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Βεροίας διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ τριετῆς ἐνοικίας τοῦ ὑδρομύλου Μουτσάλης, κείμενος εἰς τὴν περιφέρειαν Κοκκόβης τὴν 5ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Βεροίᾳ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Βεροίας κ. Γεωρ. Μανωλίδου Ἐν Βεροίᾳ τῇ 23ῃ Ὀκτωβρίου 1924. Ὁ Ἡγούμενος Ἱ. Μονῆς Προδρόμου κ.α. α. ὁ Ἀρχιερ. ἐπίτροπος Π. Θεόφιλος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Αἰγιαλείᾳ Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ὃ ἐλαιοκαρπὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐνεστάσης ἐσοδείας. Πρῶτη προσφορὰ δρίζεται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου διὰ μὲν τὸ Α' τμήμα 3500 ὀκ. ἔλαιον (τρεις χιλιάδες πεντακόσια) καὶ 300 (τριακόσια) ὀκ. ἔλαια βρώσιμα, διὰ δὲ τὸ Β' τμήμα 1000 (χίλια) ὀκ. ἔλαιον, πᾶσα δὲ περαιτέρω προσφορὰ ἔσται εἰς χρεῖμα. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τῇ 2α Νοεμβρίου, ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10-12 π. μ. ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ τοῦ ἐν Αἰγίῳ συμβολαιογράφου Χ' Κεφαλοπούλου, ἐνθα εἰσὶ κατατεθειμένοι οἱ ὅροι τῆς διακηρύξεως. Ἐν Αἰγίῳ τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ὁ Ἡγούμενος Σαμουὴλ Τσιαφογιάννης, οἱ Σύμβουλοι Νεόφυτος Γιαννόπουλος, Κ. Χριστοδουλόπουλος.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”	
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ	
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	} ΕΣΩΤΕΡ. ΔΡΧ. 80—ΕΣΩΤΕΡ. ΦΡ. ΧΡ. 80
	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 8
	ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ
	† ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΩΝ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ
	† ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ
	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
	ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
	Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου
Γραφεῖα: Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθήναι	
Τύποις “Φοίνικος,” Σταδίου 38, Ἀθήναι	